

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 grudnia 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Monika Roslan-Karasińska

Protokolant: stażysta Agnieszka Łumińska

po rozpoznaniu w dniu 16 grudnia 2013 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy Z. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział W.

o świadczenie rehabilitacyjne

na skutek odwołania Z. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział W. z dnia 27 września 2012 r. znak (...) w przedmiocie odmowy przyznania świadczenia rehabilitacyjnego oraz od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział W. z dnia 8 listopada 2012 r. znak(...) w przedmiocie odmowy przyznania świadczenia rehabilitacyjnego

orzeka:

I. umarza postępowanie w zakresie odwołania Z. M. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział W. z dnia 27 września 2012 r. znak (...) w przedmiocie odmowy przyznania świadczenia rehabilitacyjnego

II. oddala odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział W. z dnia 8 listopada 2012 r. znak(...) w przedmiocie odmowy przyznania świadczenia rehabilitacyjnego.

UZASADNIENIE

Z. M. w dniu 12 października 2012 roku wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddziału w W. z dnia 27 września 2012 roku, nr (...), odmawiającej prawa do dalszego świadczenia rehabilitacyjnego od dnia 27 września 2012 roku. Następnie, w dniu 16 listopada 2012 roku, złożył odwołanie od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddziału w W. z dnia 8 listopada 2012 roku, nr (...), odmawiającej prawa do dalszego świadczenia rehabilitacyjnego od dnia 27 września 2012 roku z powodu uznania za zdolnego do pracy Uzasadniając swoje stanowisko wskazał, iż zaświadczenie lekarskie wydane przez lekarza prowadzącego (operującego) z dnia 20 września 2012 roku, stwierdza zakaz wykonywania prac fizycznych od 9 do 12 miesięcy po operacji. Podkreślił, że z uwagi na niepełne średnie wykształcenie, nie ma możliwości podjęcia pracy wyłącznie umysłowej, zatem decyzja ZUS pozbawia go środków do życia (k. 1).

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 12 października 2012 roku, Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. wniósł o umorzenie odwołania. W uzasadnieniu wskazał, iż na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS, decyzją z dnia 8 listopada 2012 roku uchylił zaskarżoną decyzję i podtrzymał odmowę przyznania świadczenia rehabilitacyjnego od dnia 27 września 2012 roku. Odnośnie odwołania z dnia 16 listopada 2012 roku, organ rentowy wniósł o oddalenie

odwołania. Uzasadniając swoje stanowisko organ rentowy podniósł, iż Komicja Lekarska ZUS orzekła, iż badany nie jest niezdolny do pracy oraz, że brak jest okoliczności uzasadniających ustalenie uprawnień do świadczenia rehabilitacyjnego (k. 2 – 2v., 14 – 15).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 9 sierpnia 2012 roku odwołujący złożył wniosek o dalsze świadczenia rehabilitacyjnego w związku z wypadkiem przy pracy. Lekarz orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 6 kwietnia 2012 roku ustalił, iż brak jest okoliczności uzasadniających ustalenie uprawnień do świadczenia rehabilitacyjnego. Na podstawie powyższego orzeczenia organ rentowy wydał w dniu 27 września 2012 roku decyzję odmawiającą Z. M. prawo do dalszego świadczenia rehabilitacyjnego od dnia 27 września 2012 roku (akta ZUS – k. 11 – 11v., 13, 15).

Od powyższego orzeczenia ubezpieczony wniósł sprzeciw. Komisja Lekarska ZUS nr (...) orzeczeniem z dnia 30 października 2012 roku uznała, że badany nie jest niezdolny do pracy oraz stwierdziła brak okoliczności uzasadniających ustalenie uprawnień do świadczenia rehabilitacyjnego. W związku z powyższym, decyzją z dnia 8 listopada 2012 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. odmówił odwołującemu prawa do zasiłku rehabilitacyjnego za okres od 27 września 2012 roku (akta ZUS – k. 33, 35).

Postanowieniem z dnia 31 stycznia 2013 roku Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego lekarza specjalisty z zakresu ortopedii – traumatologii na okoliczność czy odwołujący po dniu 27 września 2012 roku był nadal czasowo niezdolny do pracy z powodu choroby i jeżeli tak, to czy dalsze leczenie lub rehabilitacja rokowałyby odzyskanie zdolności do pracy oraz czy ze względu na stan zdrowia konieczne jest przyznanie świadczenia rehabilitacyjnego, a jeżeli tak to na jaki okres (k. 12).

Biegły sądowy, wskazanej wyżej specjalności, R. K. w swojej opinii z dnia 18 kwietnia 2013 roku stwierdził u odwołującego nieznaczne ograniczenia ruchomości stawu ramiennego lewego, przy prawidłowej funkcji ręki i ruchomości stawu łokciowego. Biegły wskazał również, iż sprawność lewej kończyny górnej była i jest wystarczająca do wykonywania pracy, gdyż przeprowadzone badanie ortopedyczne nie wykazało zaników mięśniowych obręczy barkowych, które mogłyby świadczyć o istotnych uszkodzeniach stożka rotatorów. Jednocześnie podniósł, iż nie zgadza się z opinią lekarza leczącego z dnia 20 września 2012 roku, gdyż pięć miesięcy leczenia od zabiegu, jakie przebył odwołujący, są wystarczającym okresem czasu do zrostu stożka rotatorów i odzyskania dobrej funkcji, która umożliwia wykonywanie pracy fizycznej. W swojej opinii, biegły podzielił stanowisko Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 30 października 2012 roku i uznał, iż Z. M. jest ortopedycznie zdolny do pracy po dniu 27 września 2012 roku (k. 45).

Powyższy stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił na podstawie powołanych dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, aktach organu rentowego oraz opinii biegłego ortopedy.

Odwołujący się zakwestionował jednak treść opinii biegłego – podniósł, iż biegły nie wie na jakiej podstawie biegły był w stanie orzec, że pół roku wcześniej był zdolny do pracy. Podkreślił również, że nie rozumie dlaczego biegły wydał taką opinią skoro inny lekarz, u którego się leczył, twierdził, że jest niezdolny do pracy. Biegły sporządzając opinię oparł się na dokumentacji medycznej zawartej w aktach organu rentowego oraz bezpośrednim badaniu biegłego. Ponadto, biegły jako osoba posiadająca specjalistyczną wiedzę w danej dziedzinie, jest w stanie stwierdzić, czy dana osoba pół roku wcześniej była zdolna do pracy, czy też nie. Należy również zaznaczyć, iż biegły w swojej opinii odniósł się również twierdzeń lekarza leczącego z dnia 20 września 2012 roku – nie zgodził się z nią, co odpowiednio uargumentował. W świetle powyższego Sąd uznał przedłożoną opinię za pełną, jasną i nie budzącą wątpliwości. Dlatego też, Sąd przyznając jej pełną moc dowodową, posłużył się nią przy ustaleniu stanu faktycznego w przedmiotowej sprawie.

Sąd, postanowieniem z dnia 16 grudnia 2013 roku, oddalił wniosek dowodowy odwołującego się o wystąpienie do Przychodni (...), ul. (...) z prośbą o przedłożenie kopii dokumentacji medycznej i dopuszczenie dodatkowej opinii biegłego. W ocenie Sądu wskazany środek dowodowy nie miał znaczenia dla przedmiotowego rozstrzygnięcia w

niniejszej sprawie. Wniosek o dopuszczenie dowodu z dodatkowej opinii biegłego Sąd uznał za niezasadny, gdyż złożona przez biegłego opinia jest pełna, wiarygodna, jasna, rzeczowa oraz nie wymaga dodatkowych wyjaśnień.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie Z. M. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z dnia 8 listopada 2013 roku, nie zasługiwało na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie spór dotyczył kwestii, czy po 27 września 2013 roku Z. M. był nadal niezdolny do pracy, a co za tym idzie czy powinien mieć nadal wypłacane świadczenie rehabilitacyjne.

W toku postępowania Sąd przeprowadził dowód z opinii biegłego lekarza specjalisty z zakresu ortopedii celem ustalenia, czy odwołujący się po dniu 27 września 2013 roku, był nadal osobą niezdolną do pracy.

W wyniku badania odwołującej stwierdzono, iż zeszycie stożka rotatorów lewego stawu ramiennego w wyniku prawidłowego leczenia zachowawczego i rehabilitacyjnego nie spowodowało istotnej dysfunkcji czynnościowej lewej kończyny, a więc sprawność kończyny jest wystarczająca do wykonywania pracy fizycznej.

Sąd swoje rozstrzygnięcie oparł na opinii ww. biegłego sądowego, który w uzasadnieniu stwierdził, iż odwołujący po dniu 27 września 2013 roku był zdolny do pracy. Uzasadnił on w sposób wyczerpujący swoje stanowisko w zakresie stanu zdrowia Z. M.. Ponadto, w ocenie Sądu opinia biegłego jest wiarygodna, jasna i rzeczowa. Została sporządzona przez specjalistę z zakresu schorzeń odwołującego.

Na podstawie art. 18 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2010r., nr 77, poz. 512 t.j.) świadczenie rehabilitacyjne przysługuje ubezpieczonemu, który po wyczerpaniu zasiłku chorobowego jest nadal niezdolny do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokują odzyskanie zdolności do pracy. W przedmiotowej sprawie Z. M. został uznany przez biegłego sądowego za zdolnego do pracy.

Uwzględniając powyższe rozważania, nie podlega wątpliwości fakt, iż odwołujący jest nieuprawniony do otrzymywania świadczenia rehabilitacyjnego, zatem decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddziału w W. z dnia 8 listopada 2012 roku, nr (...) jest decyzja zasadną.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł, jak w sentencji wyroku.